

лѣтописъ, въ която изрично се казва: „Твердый градъ, ꙗкоко ꙗкодо охъджалъ“ и въ печатаната (подъ названието Царственикъ или Исторія Болгарская): „Отидеъ же Іоанъ Шишманъ въ Софія, скры сичките царски сокровища въ мѣнастырь Урвичъ, който беше край Искъръ съсъ тверды стѣны огражденъ, и изокколо му вода отъ секаде“.

Въ тая почти смисль, г-нъ Карановъ прѣдава това прѣдание ¹⁾, съ тая само разлика, че споредъ него излиза като да е Искъръ на онова врѣме самъ обикалялъ бърдото на Урвичъ: „една отъ урвитѣ се нарича Срѣдобърдие; тя съответствува на търновский Царъ, сега е отъ дѣсната страна на Искъръ, но по-напрѣдъ се е обикаляла отъ рѣката, така щото е прѣдставлявала островъ, вдаденъ въ дѣсний брѣгъ“. Но че водата и на него врѣме не е можала сама отъ себе да обикаля бърдото, това всѣкому бие на очи вече отъ пръвъ погледъ на мѣстността; така щото прѣданието за сѣществувшата на врѣмето нарочно съзидана стѣна въ рѣката е много за вѣрване.

Сегашниятъ Кокалянски мѣнастырь Св. Архангелъ Михаилъ е построенъ на мѣстото на едноврѣмешния. На крѣпостъта Урвичъ е имало тогава черквица „Св Илия“, отдѣлно отъ манастирската.

Споредъ казванието на попъ Цвѣтана, свещеникъ на с. Враждебна, и на г. Панайотъ Ангелковъ, златаръ въ София, Кокалянскийятъ манастирь билъ възобновенъ нѣщо прѣди 40 — 45 години (споредъ г. Иречека — на 1858 г.²⁾) отъ иеромонаха Хрисанда (мирско име Харалампий), на самото мѣсто, гдѣто е билъ едноврѣмешния. Понеже това здание на храма било много малко и при това слаба постройка, за това прѣди 6 години сегашниятъ игуменъ иеромонахъ Пантелеймонъ го е съборилъ и близо до неговото мѣсто построилъ ново здание. Значи, сегашната черква е второ възобновено здание.

Прѣди Хрисанда е билъ игуменъ попъ Стойне, съ брата си, като магеръ. Въ негово врѣме Турци нападнали манастиря да го обератъ; игуменътъ Стойне сварилъ да се скрие, и Турцитѣ, като не можле да го намерятъ, заклали брата му, защото не знаелъ или не искалъ да имъ каже гдѣ е скритъ игуменътъ. Тогасъ манастирътъ се състоялъ отъ една малка черквица и една или двѣ малки стаи Хрисанда, дошелъ отъ Рилския манастирь, обновиъ зданието на храма, направилъ всичкитѣ сегашни стаи, обърнати

1) Е. Карановъ: Историко-топографически бѣлѣжки за Урвичский манастирь, сп. „Наука“ год. 1, 18-1, стр. 497.

2) Д-ръ К. Иречекъ: Княжество България, II. 69.